по конфіскаті — другий наклад

Ч. 7 (10.390). Львів, неділя 11. січня 1925. Почтову належитість оплачено гуртом. Рік XLIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10. II. пов.
Конто почт. щад. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Нач. Редактор приймає від 10—11 год. передпол.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 4·20 зл.
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. Зміна адреси 1 зол.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 17 СОТ.

Видає ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО" Начальний редактор ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО

Польське питання.

В розгляді польського питання взагалі, а польського питання на українських землях зосібна, нічого лекшого як утратити перспективу фізичну й моральну у відношенню до Польщі як явища політичного і до Польщі як явища історичного. Ця небезпека затрати перспективи в польськім питанню висить особливо над нами, котрих замкнено в обручі польських кордонів. Супроти цього слід, бодай час від часу, освідомляти собі основні фактори, які зложилися на повстання, народини нової польської держави, тай на деякі основні, органічні риси її характеру. Треба таке пригадувати українській громаді — на те хочби, щоби зберегти її як перед недоцінюванням Польщі, так — і може ще більше й перед *перецінюванням теперішньої польської держави*.

Зупинимося нині коротко на одному факторі, котрий так сильно заважив на зродженні Польщі й на установленні її границь, що можна сказати, що не будь його — не було б імовірно й самостійної Польщі, а якби і була нині якась Польська Республика, то булаб це маленька держава, під міру і пару теперішним балканським державам.

Факт цей — большевицька революція в Росії й на Україні.

Коротко перед вибухом революції 1917 року в Росії тодішній президент французької республики Пуанкаре заключив з пок. Миколою II. умову, якою Росія віддавала під свобідне вирішення Франції питання надренських країв, Франція натомісць полишала *свобідному вирішенню Миколи II і Росії — польське питання*. Неважко нині зрозуміти досяглість цього французько-російського пакту. Найвірніща, мовляв, приятелька Польщі, Франція, і найбільший, мовляв, серед французьких державних мужів друг Польщі Пуанкаре, коротко перед оконечною перемогою держав антанти над Німеччиною й Австрією, віддали рішення про „бути чи не бути" самостійної Польщі — Петроградові і Миколі II. Значить вони погодилися на те, що самостійної Польщі або зовсім не буде, а буде тільки щось в роді автономного генерал-губернаторства Варшавського, або коли й буде, коли появиться на світі самостійна Польща, то буде вона дрібним князівством на тісній етнографічній польській території, і нічим більше. Від цієї долі вирятувала Поляків російська революція в моменті, коли провід її перейняли в свої руки большевики. Розкладаючи армію, російську й українську, большевики зломили стрижевий хребет великої держави, на довгі часи викреслили її з-поміж великих держав світа тай сотворили базу, на якій могла зародитися й понемірно вирости — велика Польща.

Большевизм був, досі є і аж до свого загину буде — щастям „шансою" великої Польщі, був, є і буде головним, чи не єдиним моральним й політичним оправданням зародження й розросту Польщі в очах західної Европи і Америки. Грати ролю головного союзника Франції на східних кордонах Німеччини може Польща єдино тільки тому, що давний союзник Франції в Східній Европі впав у большевизм. Погром большевицьких полків під Варшавою і соромний, як для Росії так для України, *рижський мир* — оце дальші моменти польсько-большевицького паралелізму. Рішення ради амбасадорів в справі Східної Галичини — ще дальше: без большевизму взагалі, а без большевицьких і на большевицький рахунок вписуваних підпалів у Східній Галичині — рішення ради амбасадорів про цю країну може й досі не було би. Большевизм, як ніяка инша сила, працював ad majorem Poloniae gloriam. Він — найкраща гарантія істнування Польщі в границях рижського мира, він — по правді — єдина справдішна реальна гарантія цих границь.

Думати инакше може тільки той, хто вірить в успіх всесвітної, або бодай загально-европейської комуністичної революції. В кого такої віри нема, той не може чого иншого думати про міждержавну функцію большевизму на Сході Европи.

Завдяки большевизмові повстала і розрослася велика Польща, —

Ніякий инший, хіба тільки большевицький режім на Великій Україні й Росії, не мігби признати границь рижського мира.

„Смутне время" самозв[...] на [...] в і ватажків у Московщині, насиль[...]ія Руїна на Україні вже р[...]рої укріпили велику Польщу. Кінець „смутного времени" був початком упадку колишньої великої Польщі. Упадок большевизму в Росії й на Україні — *і тільки він* — приведе до ревізії рижських границь, ревізії з польського боку добровільної або — недобровільної.

З уваги на сказане не можна вірити — хоч скільки би про це й писали польські і непольські газети — в щирість і реальність польських заходів коло поваления большевизму взагалі, а з осібна коло привернення „єдиної й неділимої" на його місце.

В. Панейко.

Військо і поліція.

Польський буджет на 1925 р.

Буджетова комісія польського сойму розпочала працю над державним буджетом на рік 1925. Годиться познайомити наше громадянство хоч зі загальними цифрами, щоби зясувати собі, на що саме йдуть безпосередні й посередні податки польських податників, а між ними в першу чергу податки 7-ми міліонового українського населення.

Загальна сума прелімінованих прибутків виносить 1,,981,885 394 зол., а сума видатків 1,,981,884,592.844 Рахункова надвишка дає суму 251.550 зол.

На *прибутки* складаються *безпосередні податки* в сумі 325,085.000 зол. А саме: грунтовий податок 55,000.000 зол., податок від міських нерухомостей 18 000.000 зол., промисловий податок 105,000.000 зол., доходовий податок 75.000.000 зол., податок від рент і капіталів 2.000,000 зол. і відсотки *проволоки, кари, екзек. належитости і гривни* кругло 100,000.000 зол. Дальше йдуть *посередні податки* в сумі 98,550.000 зол., а саме податки від пива (6.500.000 зол.), вина (1.750.000 зол.), цукру (60.000.000 зол.), дріжджів (5.000.000 зол.), земних олїів (15 міл. зол.), акцизових й патентових оплат (3,000.000), та кари і гривни (2 міл.).

Мита дають суму 205.000,000 зол. (ввозове мито 190.000.000 зол., побічні впливи від ввозу 10,000.000 зол. і вивозове мито 1,800.000 зол.).

Стемплеві оплати повинні дати 85,000.000 зол., *маєтковий податок* 133.000.000 зол., *монополі* (сахарина, сіль, тютюн, спирт і льотерія) 311 591.800 зол. *і державні підприємства* 21,187.287 зол.

В прибутках вдаряє нас одно: прелімінований дохід з відсотків проволоки, кар, екзекуцій і т. п. при безпосередніх податках в сумі 100 міл. зол. Можна уявити собі бідність, неспроможність і просто нужду податників, коли державний скарб рахує на стягнення з цих виснажених податників ще 100 міл. кар і екзек. належитостей.

А тепер поглянькмо, на що зуживається народній гріш? Найбільшу рубрику у видатках займає міністерство *військових* справ зі сумою 640.000,000 зол. Є це більше, як третина державних видатків. Саме виживлення війська коштує 367,000.000 зол., узброєння 37.635.000 зол., повітряна фльота 15.707.000 зол., маринарка 8,350.000 зол., ділянка інжин. будівництва 60 000.000, резерва заосмотрення 108,400.000 зол. і технічний відділ 1,855.000 зол.

Друге з черги замітне місце займає міністерство *внутрішніх* справ зі сумою 188,090.907 зол., а з того на саму *поліцію* призначено 102.933,641 зол. На инші міністерства ось як розділені суми видатків: скарб 315,804.000 зол., освіта 311,755.000 зол., справедливість 75,400.000 зол., промисл і торговля 97,741.000 зол., публичні роботи 51.000 зол., земельна реформа (кольонізація й осадництво) 49,970.000 зол., суспільна опіка 18,325.000 зол., закордонні справи 18,525.000 зол., залізниці 2,864,000 зол. Платня і видатки президента держави виносять 1,414.000 зол., сойм і сенат 6,744 000 зол. До того приходять ще ріжні менші видатки і диспозиційні фонди. Годиться зазначити, що нпр. диспозиційний фонд міністра закорд. справ виносить 954.000 зол., міністра внутрішніх справ 1,700.000 зол. (на творення й піддержування настроїв), а міністра військових справ 3,568.000 зол. (можна уявити собі призначення цього фонду).

Не будемо зупинятися над поодинокими позиціями польського державного буджету, та не можна не зазначити, що його тенденція є *консумційна*. Коли на саме *військо й поліцію* йде понад 740 міл. народніх грошей, коли майже друге стільки йде на *польонізацію* „кресів" (освіта, тзв. земельна реформа і т. п.), коли велику суму поглитують *персональні* видатки, то майже нічо не лишається на продукційні цілі. Такого військово-поліційного тягару не в силі видержати ніяка нормальна держава.

Франц'я й Чехословаччина.

Новорічний привіт Еріо чехословацькому народові.

Французький премієр Еріо склав на руки посла ЧСР. надзвичайно сердечні бажання чехословацькому народові з нагоди Нового Року.

Франція — кажеться у тих бажаннях — є щасливою, що у своїх заходах біля миру й відбудови Европи найшла такого бодрого й меткого співробітника, як чехословацька республика. ЧСР. не тільки сама швидко закріпила свою державність, упорядкувала свої внутрішні справи й придбала собі подив усього світа, але й своєю прегарною дипльоматією прийшла з визначною допомогою усім тим, які намагаються створити у повоєнному світі нового духа солідарности. Чехословаччина завсіди буде там, де говорилось про пацифікацію.

Дальше Еріо з великим признанням згадує про діяльність Бенеша, якого називає „надзвичайно конструктивним духом". „Я згадую особливо на співпрацю Бенеша, коли то ми, пройняті чисто французьким ідеалізмом, висловлювали принціпи мирового суду й казали запротоколювати їх поруч із принціпом забезпеки" (натяк на женевський протокол). Еріо бажає, щоби ця співпраця французької і чесько-словацької демократії, яка має на меті виключно замирення й перебудову Европи, тривала дальше і в новому році.

З інтервенційних плянів.

Ковенська „Litauische Rundschau" з 31. грудня мн. подає такі „інформації" з Варшави:

В тутешніх політичних колах поширюється чутка, що польський уряд звернувся до Англії з предложенням, в якому з огляду на напружену комуністичну пропаганду і зростаюче загострення політичних відносин у Східній Европі, — що унеможливлює стабілізацію положення, — заявляє готовість Польщі до інтервенції проти Рад. Союзу. Польське предложення уважає теперішню хвилю як *останню і єдино підхожу для інтервенції*. Одночасно Поляки вважають, що Рад. Союз, звернувши всю свою увагу на внутрішнє зміцнення і будівництво, не є підготований до війни, але все таки являється поважним противником.

На польський плян дала свою принціпову згоду Румунія. Та між обома союзниками виринають деякі непорозуміння на цьому підкладі. Польща з огляду на свої східні „креси" перейшла на *бік національ-*

но-російського напрямку і змагає до відбудови *єдиної й неподільної* Росії. За те Румунія обстоює право самовизначення і обстоює творення національних держав. Оба уряди є згідні в тому, що вони підіймуться інтервенції проти Рад. Союзу на базі европейської матеріяльної піддержки як члени загально-европейського протибільшовицького союзу держав, при чому вони рахують на бльокаду і співділання англійської, французької й італійської на радянських побережах. Для усунення комуністичної небезпеки Польща вимагає для себе володіння на балтійському морі, а Румунія Одеси. В звязку з цими плянами має в найблизчих днях удатися з Льондону до Варшави польський посол Скірмунт. За цим пляном заявився й Поанкаре на сторінках „Кур. Варшавского".

Як відомо, в останніх днях справді Скірмунт явйся у Варшаві і відбув між иншим конференцію з Тугутом, де оброблялося питання „кресів" в звязку з польсько-румунськими плянами. Також після довшої відсутности повернув з Парижа польський військовий міністр ген. Сікорскі. Тільки гр. Скшиньскі намагається своїм пацифізмом і демократизмом заслонити ці інтервенційні пляни. — Коментарем до цих „інформацій" може служити наша нинішна передова стаття.

У. С. Р. Р.

Як творяться нові хутори?

Наслідком нового розподілу землі на Україні повстають повсюди у першу чергу на бувших поміщицьких латифундіях степової України цілком нові селянські оселі. В одному з останніх чисел „Вістей" поміщена цікава замітка про те, як ці нові оселі повстають. Ось на Донеччині, у Юзівському районі, є новоутворений хутір Ново-Миколаївка. Складається він із виселенців малоземельних семей з північних околиць України. Весною 1922 р. одержав один селянин від Донецької Губерніяльної Земельної Управи дозвіл на заселення бувшої панської землі (біля 2.000 десятин землі) бідними виселенцями. Не дивлячися на те, що на тих запущених гуляйполях було незвичайно важко починати господарку, то все таки знайшлося 60 охочих семей, які там побудувалися. Вже в осени 1922 р. було там 30 хаток. Нові поселенці взялися перш за все за вищення сусанків і за будову школи очевидячки попри своє господарство. Нині там істнує вже школа і крамниця споживчого товариства. Школа нараховує тепер вже 35 дітей. Держава забезпечила школу учителем, світлом і опалом. За взірцеву господарку дістали всі хуторяне премію а попри це допомогу в сільсько-господарському знаряддю. (За „Вістями".)

Польща — Данціг.

АВАНТЮРА З ПОЧТОВИМИ СКРИНЬКАМИ.

З днем 5-ого січня Польща задумувала завести власну почту між Данцігом і річипосполитою, покликуючися на версайський договір, яким Польщі буцімто запевнено право нагляду над адміністрацією данцігського порту, його комунікацією, почтою і т. п. Для цієї мети на будинку польського консуляту та в кількох инших місцях міста появилися почтові скринки, розмальовані на червоно-біло і з білим вірлом, як державною емблемою. Але в ночі сталася неприємність: частину скриньок невідомі справники зірвали, а решту перемалювали на всенімецькі чорно-біло-червоні кольори. Одночасно всі німецькі данцігські газети надзвичайно гостро виступили проти спроб польського уряду й його ген. комісаря у Данцігу завести там польське урядування, хочби лише в частині загальної [illegible]ністрації Вільного Міста. Нач[illegible]тична нім. тамошня преса [illegible]лася отверто похвалити вч[illegible]ецьких патріотів, що не втерпіли на вид польського вірла, і кликала повторювати цей процедер послідовно й дальше. Иншими словами: днем почтові скриньки у Данцігу міняться польськими національними барвами, а крізь ніч стають знову всенімецькими...

Нічого й казать, що представники польської републики у Данцігу аж закипіли на таку образу польської державної емблєми. Ген. комісар Штрасбургер вислав до сенату Вільного Міста Данцігу гостру ноту протесту, домагаючися сатисфакції за „злобне ушкодження державного майна", негайного вишукання і покарання винуватців, поліційної охорони для скриньок, покарання місцевої нім. преси за підбурювання до публичних виступів проти польських прав у Данцігу і, вкінці, особистої просьби вибачення з боку Представника Сенату у ген. комісаря річипосполитої.

Сенат не зворушився катеґоричним тоном ноти. Він відповів холодно і стримано, що, мовляв, дуже жаліє з приводу неприємного інциденту, але в даному випадку не мається до діла з ніяким „антидержавним виступом" тільки зі звичайним нарушенням приватної власности, якого, врешті, не було би, коли би Польща не захотіла безправно вводити у німецьке Вільне Місто польської почти.

Нота на ноту, а на ноту нота, а вислід тієї дипльоматичної розмови такий, що вся польська преса кличе до репресій супроти Данціга, говорячи отверто про репресії торговельного характеру а між рядками накликуючи до показання непоміркованому Сенатові Вільного Міста „залізного пястука".

З другого боку й німецький Данціг не дрімає: Секретаріят Ліги Націй вже встиг отримати ноту з представленням цілої афери, а німецька преса заявляючи, що знає собі гаразд справу, до чого змагає польський уряд, — не боїться отих замірів...

Найблизші дні можуть принести дуже цікавий розвиток подій над Балтійським морем.

Памятаймо: Рідна Школа — це народня фортеця, це певний захист у добі лихоліття!!

Дрібні вісти.

Португалія визнала СРСР де юре на основі рішення ради міністрів.

В Альбанії скликав голова революційного уряду Ахмед Бей Цогу національні збори на день 12. січня в Тірані. При допомозі національних зборів хоче він сформувати новий кабінет. Після утворення кабінету будуть розписані нові вибори.

В Югославії йде далі нагінка на прихильників Радіча. По арештуванню його самого у Загребі прийшла черга на инших. Між першими є лідери партії Радіча Мачек, Предавец, Красвіч і інж. Коситіч. Всі арештовані відмовилися від усяких зізнань. Арештовано їх за зносини з Москвою та за намірене нарушення супокою і порядку держави.

Дзєжинський має стати наслідником Троцького на становищі комісаря війни і на становищі голови Революційної Військової Ради. На місце Дзєржинського мав би стати головою Ради Народнього Господарства і комісаром Робітничо-Селянської Інспекції Кубішев.

Головою німецького парляменту вибрано соціялдемократа Лебе голосами соціяльної демократії та центру.

Останні виступи Муссоліні.

Політична боротьба в Італії ввійшла у фазу, яка нагадує „войовничий" похід Муссоліні на Рим. Фашизм вводить рішаючу боротьбу за владу: його диктатор завів у державі виїмковий стан. Опозицію обезсилено. Увесь кабінет зголосив свою димісію, одначе Муссоліні прийняв лише димісію двох праволіберальних міністрів: Каваті та Сарроккі. Над пресою повис знову меч військової цензури. Політичні та боєві організації фашистівської партії промовчили як колись.

Муссоліні хоче виїмковими засобами роз'яснити непевну атмосферу. Залізниці обставлені вартами, вулиці — стежами. Національна міліція виконує поліційну службу. Уряд приготований здушити якнайменший відрух звернений проти диктаторської влади.

І все це по свіжій спробі сензаційного звороту в бік демократичних ідей. У Різдвяним тижні обіцював Муссоліні зміну виборчої реформи, а коли ця спроба „нормалізації" відносин осмілила опозицію, він налякався свого кроку і завернув до старої диктатури. Дарма, що до проявів бунту ще не дійшло, становище уряду незавидне. Муссоліні находиться між опозицією ворожих йому партій явних ворогів диктатури і опозицією у власній партії, яка від довгих місяців критикує його методи правління, вважаючи його диктатуру надто рішучою. І одні і другі питаються: як довго тріватиме це нове виїмкове становище і чи воно в силі втихомирити бурю та перетворитись в основу „нормальної" влади — у такім чи иншім розумінні. **Н.**

ВОЛОДИМИР КУЧЕР.

Від мертвої праматерії до свідомої думки.

(Справа теорії еволюції матерії.)

З відкриттям і вияснениям проявів радіоактивности матерії атом перестав бути найменшою і неподільною одиницею матерії. Радіоактивність відібрала хемії віру в незмінність первня. Первень улягає переміні на инший первень, цей з черги перейначується знову на инший і т. д. І так уран проміннюючи викидає атоми гелю у виді проміннів „альфа" і свобідні електрони в виді лучів „бета" і переходить на уран x_1, уран x_2, уран II, уран y і в газовий первень йоній; при тих перемінах виявляються значні скількости тепла. Йоній знову переходить по 10.000 літах у рад. Цей первень виділюючи проміні альфа і бета при значній скількости тепла переміняється в ніжну субстанцію — еманацію; вона розпадається в той спосіб, що по кількох днях переходить в части у гель, а в части у рад первнів: рад А, рад В, рад С, рад Д, рад Е, рад F і рад G. Останній є тотожний з оловом. З урану У отримуємо проактин, актин і цілий ряд його перетворень, який подібно як радовий рад кінчиться оловом. Виходить отже на те, що уран є прадідом усіх первнів.

Переживаємо часи романтизму в хемії. Здійснюються мрії середновічних альхемістів. Переміна первнів перестала бути недосяжною мрією. Міте і Штамрайх добули навіть золото розбиваючи атоми пари живого срібла невеликим навіть вкладом праці, бо тільки свобідними електронами, які виявзуються в луковому розрядженні.

Атоми є поділені; вони складаються з відємних електронів і ще менших додатних ядер, званих протонами. Наряд протона в атомі первня є такий великий, що рівноважить всі відємні наряди електронів. Около протонів кружать електрони, як планети довкола сонця, або як сателіти довкола планет.

Приклонники космічного етеру приймають, що етер — цей досконало гнучкий осередок електромагнетичних хвиль є також зложений з частинок, очевидно багато менших від електронів і протонів. Складники етеру називаються етеронами. Приклонники етеру уважають етерони за найменші одиниці матерії. З них є збудовані електрони і протони, з яких знову є утворені атоми, що входять у склад ріжних молекулів і ще більших кольоїдальних дробин, званих міцелями. Між молекулами, що складаються на кристальоїди, а міцелями, які є складниками кольоїдів, заходить ця головна ріжниця, що молекули складаються з постійного числа атомів і мають постійний молекулярний тягар. Пр. молекули алькоголю мають все два атоми вугля, шість атомів водня і оден атом кисня; їх молекулярний тягар виносить: $2\times12+6\times1+16\times1=46$. Тимчасом молекулярний тягар статнього кремінія $SiO_2 . nH_2O$ хитається в границях від 60 до 50.000. Коли порівнаємо атоми з планетами, разом з окружуючими їх сателітами, можемо молекули порівняти з сонячними укладами а міцелі зі світами або ґаляксіями. Молекули складаються на неорганічні тіла (кристальоїди), а міцелі на живі устрої.

З черги вищими від молекулів одиницями мертвої матерії є кришталі. В органічнім світі знову вищою одиницею від міцель є клітина, яка входить у склад тканок ростинних і звіринних осібняків. Найдосконалійшою між тканками є вразлива нервна тканка. Найдосконалышим звіриним осібняком а рівночасно найбільш зложеною одиницею органічної матерії є людина.

Таким робом отримуємо такий ряд еволюції матерії (принявши погляди приклонників етеру): етерон, електрон і протон, атом, молекул і міцеля, кришталь, клітина, тканка, людина.

Вичислені щойно одиниці виступають у природі осібняком або в якійсь лучбі. Тіла природи є найчастійше зложені з ріжнородних одиниць матерії, але бувають також й однородні зложення одиниць. В етері виступають не тільки самі етерони, але також свобідні електрони, атоми, молекули, міцелі а навіть кришталі й клітини; з другогож боку етер проникає всі тіла природи. Свобідні електрони знову находяться нераз у більших одиницях і їх сполуках, пр. в металях.

Матерії не можна собі навіть уявити без енергії матерії. По висновкам зі спеціяльної теорії релятивности: поняття матерії покривається з поняттям енергії.

Коли так, то кожна одиниця матерії має осібну, собі питому енергію. Одначе покищо не можна означити докладно рід енергії кожного ґатунку одиниць, бо нема ще способів докладного відділення одних одиниць від других. Ще одна трудність, а саме: енергія ділає нераз тільки у царині простору, обнятого даними одиницями, до якого людина по причині дуже малих розмірів тих одиниць не має способу там заглянути.

Найменше знані природникам є етерони, тому нічого не можна сказати про їх енергію. Творці теорії структури етеру допускають, що загальне тяготіння є саме випливом ділання етеронів. Останні якнайпростійші одиниці матерії появилися найраньше на світі, тому взаємне притягання мас було найпершим видом енергії природи. Наслідком взаємного притягання етеронів було згущення етеру; так повстали електрони і протони. Питомою енергією електронам і протонам є електричність. Випливом взаємного ділання на себе електронів і протонів є атоми.

Роля лібералізму.

Погляди Л. Джорджа.

Льойд Джорж виголосив велику промову в національно-лібегальному клюбі, з якій заявився за відновленням давних впливів і сили лібералізму в Англії. Ліберальні партії — казав він — хоч вони у всіх краях західної Европи були в меншости, зберегли свої країни від катастрофи. Коли завдати собі труду над докладним прослідженням німецького лібералізму, то можна з певністю ствердити, що повільне, але певне відпружування Німеччини треба приписати саме розвиткові німецького лібералізму, який спокійно, але рішуче виступив в обороні свободи, поступу і миру. Те саме спостереження можна зробити й у Франції. Мілітаризм правиці, чи краще французький консерватизм під проводом Поанкаре витворював у приспішеному темпі ситуацію, яка вела неминуче до нової великої світової війни. Ніщо не могло завернути Поанкаре з того шкідливого шляху, на який вступив, хіба революція у Франції, до не було зовсім таким неможливим завдяки знищенню французьких фінансів і завдяки нерозумній та безглуздній політиці. Що сталося би з Францією, як би вона попала в революцію? Франція мала вибір між імперіялістичною політикою і політикою, якої домагалося ціле французьке громадянство — а то політикою поміркованости — переносім у відношенні до Німеччини. Слід підкреслити факт, що Франція вийшла на той другий шлях і виеманципувалася з-під впливів консерватистів. Саме прийшли там до голосу французькі ліберали, що в в суті річи сходяться з англійськими лібералами і це спасло Францію від катастрофи. Далі Л. Джордж зачепив Італію: Фашизм означує на ділі провал конституційної демократії в Італії. Це є тріюмф насильства над свободою. Лібералізм є єдиною надією Італії. Ліберальні провідники Джіоліті, Орляндо, Саляндра і Нітті роблять кроки для нової боротьби за волю Італії. В Росії немає ніякої ліберальної партії. Червоні та білі стоять там проти себе з їхнім страшним терором. Така ситуація є теж мрією англійських консерватистів і соціялістів. Велику Британію треба за всяку ціну спасати від такої катастрофи. Англійська нація спасеться від того страхіття тільки тоді, коли в совісти англійського народу лібералізм віднискає своє давне становище.

Арешт Ст. Радіча.

Арешт провідника сепаратистичного хорватського руху, Степана Радіча, дає нагоду до ріжних протилежних передбачень: яким шляхом може піти дальший розвиток взаємин між Хорватією та Сербією. Такий рішучий крок сербського уряду може змінити обурення Хорватів і заважити на найблищих виборах, в яких насильство над Радічем може стати гаслом боротьби проти уряду. Чи може змінна в настроях маса відцурається свого вчорашнього вибранця?

Радіч є надто великою індивідуальністю, щоби його доля не заважила на долі держави роздертої внутрішньою боротьбою. Його еволюція від льояльного австрійського громадянина та віруючого монархіста аж до радикально-соціялістичного республиканця, що став непримиренним оборонцем хорватських інтересів — відбувалась паралельно з еволюцією сусідних настроїв. Радіч зі західно-европейською освітою та дипльоматичним хистом єднає чутливу знаймість селянської душі свого народу. Своєю подорожею до Москви він приєднав собі невдоволені елементи у Македонії та в Альбанії, вживаючи їх проти централістичної сербської політики.

Можна поважно сумніватись, чи розвязання сербським урядом партії Радіча і його арешт саме нині є безпосереднім наслідком спільної протибольшевицької балканської політики, про яку стільки пишеться, а яка є щойно музикою майбутности Румунії, Болгарії та Югославії. За взносини зі селянським інтернаціоналом могли арештувати Радіча вже 3 місяці тому. Радіч є просто небезпечною індивідуальністю для „обєдинюючих" намагань сербського уряду. Хто зна, чи не стане він на лаві обвинувачених за державну зраду ще небезпечнішим, ніж у своїм таємнім сховищі, де вистежила його поліція. Влада, яка творить національних героїв, засуджуючи їх, засуджує часто і себе саму. Хорватія не швидко найде керманича рівного Радічеві, а Югославія може присудом над ним витворити фермент, який буде ще небезпечніший, ніж дотеперішня ситуація. Радіч звернувся до народу з маніфестом, приготовляючи настрій до свого суду, на якім виступатиме як жертва насильства.

„Кресова" ідилія.

Біляне діяльности польського пограничного корпусу.

Корпус пограничної охорони, що з днем 1. листопада м. р. обсадив по польському боці границю ризького трактату, ось як біляндує свою діяльність на протязі *двох* місяців:

В тому часі корпус відпер *18* „диверзійних ватаг", що намагалися перейти на польський бік в силі від 5 до 30 людей. Одночасно той корпус знешкодив *14* ватаг, що пробували перейти на радянський бік після доконання диверзійної акції. Збройних нападів на державні обєкти було *15*. Радянська прикордонна сторожа загорнула *6* польських жовнірів. В боротьбі поляглo *2* польських жовнірів і *2* було ранених. За те польська прикордонна сторожа вбила *14* і ранила *12* „бандитів" і цивільних осіб. Крім того схвачено *60* „диверзантів" і *3* жовнірів червоної армії, арештовано *71* осіб, що намагалися нелегально перейти кордон, та придержано *349* пачкарів. На радянський бік переселено *51* осіб і придержано *31* виселених радянською владою. Як бачимо біляне діяльности польського пограничного корпусу представляється дуже поважно, вказуючи на „ідиліцні" відносини на східних „кресах".

ОСТАННІ ВІСТИ.

Сутичка на радян. границі.

В ночі на 7. I. о год. 3-ій ватага з 7 людей намагалася передерти з радянського боку на польський через границю на відтинку Юзківці, кремянецького пов. По завзятім бою з патрулею корпусу охорони границь мусіла відступити. Оставили двох убитих. Дня 8. I. на відтинку Кробщівка, кремянецького повіту большевицька стежа стріляла до польського постерунку. Один большевицький жовнір тяжко ранений.

Чутки про вбивство Мусоліні.

На віденській, будапештенській і швайцарській біржі кружляли 9. ц. м. чутки про вбивство Мусоліні. Чутку цю італійські представництва негайно заперечили. — Відділи карабінєрів обсадили Народній Банк у Наварі на приказ слідчої комісії сенату. В сейфах банку найшли документи в справі вбивства Матеоті. „Кор. д' Італія" звідомляє, що Мусоліні заявив, що неможливо скликати виборчу комісію перед падолистом ц. р. Тому вибори відбулися би щойно в 1926 р., хіба негайна конечність приневолювала би негайно розписати вибори. „Дейлі Тел." звідомляє з Риму, що згідно з загальною думкою в Італії, колиб опозиція побідила при найблизших виборах, утвориться кабінет Джоліті й Амендолі, який виступить проти Мусоліні з процесом за держ. зраду.

Чутки про уступлення Еріо.

З Парижа звідомляють, що знову почали кружляти чутки про можливість уступлення Еріо. У політичних колах думають, що Еріо недугою хоче оправдати свою безсилість. Наслідниками називають Бріяна й Люшера.

Кріза нім. кабінету.

Місія Маркса утворити кабінет, мабуть, у третє не вдалася. Фракція центру є за тим, щоби канцлер сповнив завдання, яке взяв на себе. Демократи готові попирти Маркса в утворенні кабінету. „Н. Вр. Тгт." звідомляє з Берліна: Поширюється чутка про замах радик. правиці при помочі райхсвери колиб нім. народовці не здобули відповідного впливу в уряді.

ВІДГУКИ ДНЯ.

З моєї офіціяльної переписки.

ч. 44. Львів, 9. січня 1925.

Високоповажаний Пане Прокураторе!

Вже в попереднім листі до Вас мав я честь подякувати Вам за вважливість до моєї мізерної особи. Я тоді вже з привинністю зазначив, що конфіскати моїх фейлетонів причиняються до мойого морального і матеріяльного розросту. Всеж таки я звертав Вам увагу, що того роду протекційна поведінка Вашої Милости може мати погубний вплив на молодий талант, бо спроваджує зарозумілість і гординю. Одначе Ви мене не послухали і дальше пікуєтеся мною, як рідна матінка.

Наслідки цього вже показалися. Я почав дерти носа... навіть супроти тов. Кедрина, який має стільки заслуг у піднесенні українського театрального мистецтва на теперішній рівень. Тов. Кедрин публично заявив, що я терплю на мегальоманію (мегальоманія—латинське слово і по нашому значить „зарозумілість", а по нашому сільськовою вимовою з лемківськими сельськими виразом „мега Мания!")

Але це було би ще пів лиха. Може бути зарозумілим адміністратор газети, то чомуж не може бути ним співробітник редакції!?

Всеж таки в своїй зарозумілости я не переходив ніколи границі гімназіяльного учителя, чи судового авскультанта.

Справа була би на тім і застрягла, як непричком кажучи, застряг новий український університет, але Ви, Пане Прокураторе, не допустили до цього.

Одним почерком пера дали мої зарозумілости такий гін, що вона переросла директорів: гімназій, банків і „Товасу".

Недавно що я написав игру теплих слів про польське кресове жіноцтво та про його тугу за виїмковим станом у деяких місцях. Ваша Милость були видно думки, що виїмковий стан мав би для „кресовянок" шкідливі наслідки і тому счеркнули Ви мою апольогію.

Та гіц не в тім!

Счеркувати Вам вільно все, що тільки подобається. На щож є прокуратор, українська газета і червоний олівець!..

Але я до нині не знав, що „Галактіон Чіпка" містить також у собі: єство злочину з § 65 (а) зак. карн. чи провину з § 300 зак. карного. Мені здавалося, що це собі звичайне, невинне імя і назвисько як Ф. Ф., В. М., чи Ор. Ор.

Тепер бачу, що справа мається зовсім інакше.

Галактіон Чіпка — це таке небезпечне слово, а властиво два, що його не можна друкувати по газетах, так як імена иньших смертельників: Дзєржинського, Микитея, Петлюри чи Крешкалоцького.

Тому Ви перечеркнули його разом з цілим фейлетоном „кресом невісти".

Після такого небувалого факту, я ді-

Фізика атому учить, що число можливих атомів виносить 92; з них відкрито досі 87. Енергія атомів обявляється у виді хемічного посвоячення. Завдяки їй поодинокі атоми лучилися в молекули, а притім вивязувалося багато тепла; температура постепенно підносилася аж дійшла вкінці до температури сонця т. зн. 7000° С.

По осягненні цієї найвищої вартости вона знову постепенно опадала. Тоді повставали ріжні сполуки з даних вже атомів і молекулів, залежно від прикмет останніх. Аж до обниження температури до 100° С і виділення води, творилися виключно тільки мінеральні сполуки. Істнувала тоді тільки мертва матерія. Сполуки кольоідальні і перші білковаті міцелі повстали аж при співучасти воду, у температурі низше 100° С і тисненні, аближенім до нинішнього атмосферичного тиснення. Рівночасно творилися дальше мінеральні сполуки, в яких посередничила вода то як каталізатор, то знову як розчинник, який розпускав вже істнуючі сполуки, а тим самим уможливляв творення нових сполук, менше трівких, але більше замотаних в їх будові. Істнували тоді умовини, що уможливляли первням і сполукам добір, завдяки якому в означених условинах повставали все ті самі сполуки.

Добір відіграв дуже важну ролю при творенні міцель. Трівкість витворених сполук постепенно меншала, але будова одиниць щораз більше комплікувалася; вкінці повстали перші ростинні клітини. Щойно згодом витворилися звіринні клітини, які не могли присвоювати мінеральні сполуки, тому залежні були від ростин. Останні були здатні до творення з двоокиса вугля, води і з роспущених у воді мінеральних солей — органічних сполук, вложених, як відомо, в білковатих міцель.

Тепер слідує групування повстаючих клітин у кольонії, опісля поділ праці і ріжничкування поодиноких клітин. Ці три чинники доводять до творення тканок. З клітин і тканок, які вибиваються вражливістю, повстають перші змисли і нерви, щойно опісля творяться звої і нервні осередки з питомою їм енергією, яка проявляється як свідомість, думка і воля. Повстає людина, яка є остаточним, найдосконалішим продуктом еволюції матерії.

Мимоволі насувається тут зараз ціла низка питань? Чи на людині кінчиться роззій матерії? Чи сили природи, видавши людину, не зможуть уже сотворити одиниці ще досконалішої і вищої? Чи нинішні умовини, серед яких людина жиє на землі, уможливлять у будучности утворення надлюдини, чи може ведуть до деградації? А дальше питання: яка буде майбутня доля людства? Поступ, що веде до заволодіння світом, чи дегенерація і заглада?

мав цілу гору привітів і гратуляцій і можу тепер з цілою певністю казати що я є найбільш небезпечна особа для Річи Посполитої з мільйонів її ворогів на цілій кулі земській.

Саме моє маленьке, видрукуване в газеті, може пошкодити цілости держави і ізмінити відносинам на кресах.

Признайте, Пане Прокураторе, що від такого переконання може перевернутися в голові навіть редакторові.

Зараз, як тільки Ваша Милость мене сконфіскувала, страх напав на всіх і всі відчосно моєї особи.

Довговічна „симпат'е" виповіла мені вчера дружбу, а складач опустив мій підпис під фейлєтоном: „Минулий рік". Все це страха ради.

А я?!...

Стою як фізик і не знаю, за що мене така честь стрінула.

Пане Прокураторе! Прошу ласкаво вияснити мені чи Ви сконфіскували мене тому, що я шкідливий для держави чи тому, що я небезпечний для кресових невіст.

Якщо це друге, то Ви є на хибній дорозі, бо я тепер маю катар шлунка і до тілесних амморів непридатний.

Як воно не було б, я прошу виснення, бо мої вороги кажуть, що це сталося ось чому:

В поміркику до цензури, складач мое ім'я зложив невільно, а ласкаво перекрутив.

Прийміть і т. д.

Галактіон Чіпка.

НОВИНКИ.

— **Справа громадянства польських громадян.** В президії ради міністрів під проводом сенатора „кресів" віцепремієра Тугута відбулася нарада високих міністерських достойників над справою видавання „доводів особістих" та взагалі посвідок про право громадянства мешканцям „східних кресів". Як відомо, на Волині й инших українських та білоруських землях кол. Росії, обовязує по нинішній день розпорядження, що польське право громадянства (державної приналежности) мають лише ті, яких імена фігурують у старих царських „сословних списках". А що в отих „списках" були записані лише трьох суспільних станів: селянства, міщанство і дворян (шляхти), то всі инші з-під правіта уроженці тамошніх земель — переважно майже вся інтелігенція — все ще є трактовані польськими властями як „чужинці", підлягаючи всім примусам, редукціям, виалаєненням, виселенням і т. п. тимчасових місцевих потентатів. Згадана конференція рішила перевести спершу реєстрацію усіх бажаючих отримати посвідки громадянства; у сумнівних випадках прохання петентів будуть розглядати спеціальні „зкстрадиційні комісії". Иншими словами: процедура від Анни до Каяфи тріватиме зі старим успіхом і дальше.

— **Мобілізація несиперських конфесіїстів.** Офіціальний Пат. комунікує із Данціга, що проживаючі там бувші старшини бувшої армії ген. Врангля отримали від представника „всеросійського царя-імператора" Кирила „наказ" виїхати до Болгарії і зголоситися у штабі названої армії. Ця вістка покривається з поданими вже у нас вістовостями про організування нової „боєвої реакційної сили з недобитків Денікінщини й Врангліщини.

— **Навіть любов живеться.** 35-літня вдова Франціска Дитковска, кинулася з II. поверха будинку при вул. королевої Ядвиги ч. 4. у Львові комітъ головою на камяне подвіря. Перевезена ще живою до шпиталя, нещаслива жінка подала перед смертю як причину самовбивства матеріяльну нужду, яка довела її нерви до такого стану, що вона не всилі була довше боротися. Сиротою залишилась одна мала дитина.

— **Смерть львівського ресторатора.** Власник відомого львівського ресторану при Гетьманській вул. 10, Ф. Зволінський, зійшовши до пивниці за вином, помер раптово на удар серця.

— **Б. цісарева Зита виходить заміж.** Появилися поголоски, що вдова по останньому австро-угорському монарху Карлові Габсбурському, Зита, виходить знову заміж, а то за угорського аристократа-монархіста, гр. Гвіені, головно тому, щоби запевнити собі право побуту на Угорщині.

— **Повінь у Ленінграді.** Повідомляють про нову повінь у Ленінграді. Нева виступила з берегів, а вода сполокала фабрике Великі прибережні склади найшлись під водою.

— **Пілсудскі в сеймі.** Марш. Пілсудскі, який посварився з військовим міністром Сікорським, остаточно закинув думку про недалекий поворот до активної військової служби. Він вертає до політичного життя і першим його таким виступом буде заповіджений реферат у салі варшавської фільгармонії.

Справлення ошибки. Через недогляд поміщено в святочнім числі „Діла" в Оголошеннях замість „д-р Осип Левицький відкрив адвокатську канцелярію в Делятині п. Мажевського біля кузні" — Д-р Остап Л. і т. д., що отсим справляємо. — Адміністрація.

За редакцію відповідає **О. Костик.**

ОПОВІСТКИ.

Подяка. Вп. п. д-рови С. Людкевичови складають отсим учасники і учасниці 1. курсу для дирігентів прилюдно сердечну подяку за артистичне і совісне переведення курсу. — Львів, 2. I. 1925. 1161 1-1

Традиційний Маланчин Вечір удаштовує забавова секція „Сокола-Батька" у вівторок дня 13. січня п. р. у власній салі при вул. Руській ч. 20. В програмі: Товариські забави і танці при музиці — Прощання старого і витання Нового Року — Куплети — Монольоги і т. п. — Музика сальонова — Дешевий і смачний буфет у власному заряді. — Одяг візитовий. Початок о год. 9. вечером. Вступ виключно за запрошеннями, які видається в домівці „Сокола-Батька" в годинах урядових: від 11—1 передполуднем і від 8. год. вечером. 1162 1—1

Управа Захисту сиріт ім. митр. Шептицького під заводом СС. Василіянок при вул. Потоцького 95. складає щиру подяку п. Петрові Бережницькому представникови фабрики Пісецького, за щедрий дар на ялинку для сиріт захисту. 1—1

Дрібні оголошення.

ВАРСТАТИ ткацькі поступові і купецькі, сталеві бляти всіх розмірів, напиння, човники, коловоротки, правіла, гребені до чесання вовни і льну та пропі ткацькі прилади і машини поручає фірма: Технічне Бюро „Textyl", вл. М. Кожушко в Рави руській. Конто П. К. О. Краків 404,577. 1130 2—2

МЕШКАННЯ для пань учительок або учительок ул. Замкова ч. 8. I. пов. з двер. 11. 1124 4—4

ВСЮДИ знана фірма „Иоганда" у Львові, вул. Сташіца 8. відкриває концесіоновані Міністерством. ВР. і О. П. тримісячні курси крою і шиття, жіночих суконь з днем 1. січня 1925. Вписи приймає до 15. січня 1925. 1036 7—8

СПІЛЬНИКА на три тисячі долярів потрібно в ціли відкриття дуже інтратного торговельного підприємства. Зголошення до „Діла" під „Рекорд 1928". 2—2

ВАЖНЕ ДЛЯ ПАНЬ. Фарбування волося трвалою фарбою Royal Henné на довільну краску, найновіщої кревації в обсягу фризур, шамповання перук в великім виборі, манікюр, масаж лиця лише в інституті Debeauté, Личаківська 19. 3—3

ТОВ. АБІТУРІЄНТИ акад. гімн. р. 1910. Продам сейчас оригінальне на українських вишивках матуральне табльо. Омелян Пашовський, Долина.

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

АДВОКАТ
Д-р Іван Кульчицький
веде адвокатську канцелярію
в ЗБАРАЖІ. 1160 1—2

АДВОКАТ
Д-р Осип Левицький
відкрив канцелярію
в ДЕЛЯТИНІ!
в домі п. Мажевського біля кузні.
1139 2—3

ЦУКОРНЯ РИНОК 27.
Поручає Чеколядки, Помадки, Чвенники, Бішкоти, Сухарки, Торти.
Замовлення виконується совісно.
1129 3—6

АРТИСТ-МАЛЯР
виконує **портрети**, довільних розмірів, вуглем і красками, як також **побільшення фотографій** за ціну від
10 до 100 золотих за штуку,
залежно від вимогів.
УВАГА! Велика! УВАГА!
портрети українських історичних діячів та письменників для читалень і клюбів,
висилається до тижня від дня замовлення по ціні 25 золотих за штуку.
Письменні замовлення приймає з чемности
1121 Адміністрація від „Портрет". 3—10

МУЗИКА! 77 × 25 **ТАНЦІ!**
В великій салі НАРОДНОГО ДОМУ
второк 13-го ц. міс. 10-та вечером
на дохід УКРАЇНСЬКОЇ ЗАХОРОНКИ
МАЛАНЧИН ВЕЧЕР
на якім буде обовязково все українське громадянство міста Львова. — Добірна музика. — Танці. — Велика несподіванка.
1167 1—2
77 × 25

МАТРІМОНІЯЛЬНЕ

студенти з 3-го і 4-го року прав, що потребують фінансової допомоги і могли би негайно женитися, як рівнож урядники з університетським образуванням, що бажали би богатих і інтелігентних жінок зволять зголоситися: Сосновський, Дрогобич 2 і залучити 2 золоті на відповідь.
1122 3—3

Позір! вул. Льва Сапіги 67.
(перший перестанок за технікою)
На складі **ФАБРИЧНИЙ СКЛАД** на складі
найлучшого більського сукна найдешевше в місті. Порцеляна з карльсбадських фабрик, як столові сервіси, до чаю і чорної кави і пр. Богатий вибір скла і кристалів головно чеських. Лямпи висячі, нафтові і електричні і пр. з найліпших заграничних фабрик по конкуренційних цінах. Жарівки, електричні батерії. — Вп. торговцям — полекші. Спілкам і кооперативам уділяється значний опуст.
Управа: *БІЗАНЦ.*
Хто покликається на се оголошення, дістає 3 прц. опусту.
1111 5—6

Крайовий Союз Ревізійний Львів, Домініканська 11. розписує отсі
КОНКУРСИ:

1) на співробітника кооперативних видавництв Союзу. Услівя: а) Теоретичне знання історії кооперації, її розвою в Англії, Данії, Німеччині, Франції, Фінляндії, Польщі і ин. краях; б) Теоретичне знання історії і розвою кооперації на Вел. Україні і Гал. Україні; в) Практична праця на полі організації кооператив на Гал. Україні, г) Знання німецької мови в слові і письмі, по можности знання англійської або французької мови, д) Подання своїх праць з области кооперації. е) Пробний час трєватиме шість місяців за условленою винагородою, потім, якщо буде праця вдоволяюча, буде петент зачислений між постійних службовиків Союзу з відповідним степенем платні. Подання з прилогами вносити до 20. січня 1925 р. 2) на посади ревізорів Союзу: Услівя: а) середня школа, б) висші студії торговельні (кооперативні), в) практична праця у всіх напрямах в кооперативах Гал. України найменше один рік. Платня після умови. Пробний час тревативме один рік. Подання з прилогами і описом життя вносити до 15. лютого 1925. 3) На посаду машиністки: Вимагається писання на всіх системах і практичного знання книговодства. Платня після умови. Вносити подання до 15. січня 1925.
1164 1—1

Позір Збаражчина!

З весною цього року будуємо
„Український Дім" в Збаражі.
Проте прибудьте численно на
Звичайні Загальні Збори
просвітно-культурного Товариства „Український Дім" в Збаражі, які відбудуться в понеділок, дня 26. січня 1925 р. о год. 11. перед пол. у власній салі в такім порядком нарад:

1) Стягнення членських вкладок за 1924 р.
2) Отворення Зборів.
3) Вибір предсідника і двох секретарів.
4) Відчитання протоколу з послідних Заг. Зборів.
5) Звіт діяльности за 1924 рік.
6) Звіт касієра за 1924 рік.
7) Звіт Надзираючої Комісії.
8) Уступлення Виділу в цілости.
9) Вибір: а) Виділу (1 голови і 8 членів виділу) (на три роки); б) трох заступників Виділу (на три роки); в) Надзираючої Комісії (трох) — (на один рік); г) двох заступників Надзираючої Комісії (на 1 р.)
10) Ухвалення вписового і членської вкладки на 1925 рік.
11) Реферат про будову „Українського Дому" в Збаражі.
12) Внесення і питання.

Збараж 4. січня 1925 р.
За Виділ Т-ва „Український Дім":
Д-р Андрій Гаврилюк голова 1166 1-1 *Іван Ванкевич* секретар.

Звичайні Загальні Збори

членів **Кредитового Т-ва „Надія"**, стов. зарестр. з обм. порукою в Мушині, „в ліквідації", відбудуться дня 1. лютого 1925 о годині 2. пополудни в домі Т-ва Взаїмна Поміч українського Учительства в Мушині з отсим денним порядком нарад:

1. Відчитання протоколів з послідних Заг. Зборів. 2. Звіт ліквідаторів з діяльности і рахунків, та затвердження біланся за рік 1922 і 1923. 3. Звіт Контрольної Комісії і внесення на уділення абсолюторії. 4. Поповнення Надзірчої Ради. 5. Реалізація нерухомости. 6. Внесення і запити. Коли в означеній годині не зберется приписане число членів відбудуться другі Загальні Збори о годині 3-тій по полудни того самого дня в тім самім льокалі і з тим самим порядком денним без огляду на скількість присутних або заступлених членів, яких рішення будуть правосильні (§ 47 статута). — НАДЗІРНА РАДА.
1163 1—1

!! Ширіть наш часопис !!

Спеціяльний склад машин і приладів різницько-масарських та кухонних начинь
К. ПАВЛИКОВСЬКИЙ
давнійше **А. ЗАРЕМБА і С-ка.**
Головний склад **ЛЬВІВ** **Рутовського 12.**
Нова Рівня 41.
Одинокий склад машин **і пратасків до шинок**
1167 1—1

ВИНА

УГОРСЬКІ:	зол.
Hegelay старий	6·00
Szamarodner старий	7·20
Radacsonyer	4·80
Riesling	4·80
Lesnyka	4·80
Erlauer червоний	4·20
Szegszárder червоний	4·20

ФРАНЦУСЬКІ:	зол.
Graves superior	7·20
Haut Barsac	7·20
Haut Sauternes	7·20
St. Estephe червоний	6·80
St. Julien	7·20
Chateaux Lafite	8·40

ІТАЛІЙСЬКІ:	зол.
Marsaletto	5·40
Marsala	7·20
Moscato Passito	5·40
Vermuth	4·30
АВСТРІЙСЬКІ:	
Vöslauer Goldeck	5·40
„ „ Cabinet	6·20
ІСПАНСЬКІ:	
Малага лічнича	11·40
Мадера	7·20
Port de vin	7·20
КОНЯК ФРАНЦ. ОРИГ.	
Rover et Culleit	15·00
J. Hennesy et Comp.***	22·00
„ V. O.	24·00
J. Prunier et Comp.	15·00
за фляшку 0·7 л.	

Горівки лікери з першорядних фабрик
поручає
1158 2—2
ТОРГОВЛЯ ЧАЮ, КАВИ І ВИНА
ЕДМУНДА РІДЛЯ ЛЬВІВ вул. Рутовського 3.

З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.